

De man bleef haar aankijken. Het was Javier. Normaal gesproken vermeed hij drukke plekken zoals een kermis, maar iets had hem hierheen getrokken. Nu begreep hij waarom: hij kon zijn ogen niet van haar afhouden. Er was iets aan haar dat hem diep raakte, geen oppervlakkige aantrekkingskracht, maar iets sterkers, alsof er al een onzichtbare verbinding tussen hen bestond. Hij vond haar mooi en wilde haar leren kennen. Zijn telefoon trilde in zijn zak. Hij haalde hem tevoorschijn en zag een bericht van zijn broer: "Wat ben je aan het doen?" Javier antwoordde dat hij op de kermis was en een mooie dame had gezien waar hij op af wilde stappen.

Zijn broer reageerde vrijwel meteen: "Hè, jij stapt op een dame af? Er gaat een wereld voor me open."

Javier lachte zacht, stopte zijn telefoon weg, haalde diep adem en liep zonder verder te aarzelen naar haar toe.

"Gooi, gooi!" moedigde Leyla aan. "Denk aan die beer!"

Sisi pakte de bal opnieuw. Haar hart klopte sneller, niet alleen door het spel, maar ook door een vreemd gevoel. Net toen ze wilde gooien, kwam er iemand naast haar staan. Ze keek op. Hij had donker haar, een rustige uitstraling en warme bruine ogen. Zijn aanwezigheid voelde krachtig en kalm tegelijk, alsof de wereld even vertraagde.

Hij betaalde voor een ronde, maar bleef naar Sisi kijken. Niet opdringerig of ongemakkelijk, maar aandachtig. Sisi voelde haar ademhaling versnellen. Hun blikken kruisten en bleven hangen. Er gebeurde iets dat geen van beiden kon negeren.

Hij concentreerde zich op het spel en gooide. Met rustige precisie raakten de ballen de blikjes, die één voor één omvielen tot alles instortte. Mensen om hen heen mompelden verbaasd. De man achter de kraam feliciteerde hem en vroeg welke prijs hij wilde.

Zonder aarzelen wees hij naar de grote beer. Hij kreeg de knuffel

aangereikt, draaide zich naar Sisi en stak de beer naar haar uit. "Voor jou," zei Javier zacht, terwijl zijn hand de hare raakte.

Sisi slikte, haar hart bonsde nog sneller terwijl ze de beer aannam, haar vingers nog nagloeiend van zijn aanraking. "Dank je wel," zei ze, hem aankijkend.

"Ik heet Javier," begon hij. "Ik moet toegeven dat ik jullie al een tijdje observeer. Die strijd om de beer was te amusant om te weerstaan."

"Nou, bedankt voor de hulp," antwoordde Sisi lachend.

Javier keek haar aan en zei: "Ik wil je nog iets vertellen."

"O ja?" vroeg Sisi, "wat wil je me vertellen?"

"Ik wil je graag beter leren kennen," vervolgde hij. "Ik weet dat veel mannen niet serieus zijn, maar ik ben anders." Hij haalde diep adem en aarzelde even. "Toen ik je zag, vroeg ik me af of liefde op het eerste gezicht misschien toch wel bestaat."

Sisi bekeek hem onderzoekend. "Oké," zei ze voorzichtig, "dus wil je nu mijn nummer?"

"Dat zou fijn zijn," antwoordde Javier. "Ik wil je graag laten zien dat ik anders ben door je elke dag mee uit te nemen, zonder verwachtingen."

Sisi trok een wenkbrauw op en glimlachte. "Bewijs het dan maar," daagde ze hem uit. "Neem me elke dag mee uit tot ik geloof dat je anders bent."

"Dat beloof ik," zei Javier met een glimlach. "Ik neem je elke dag mee op een date."

Leyla sloeg haar hand voor haar mond en lachte zachtjes. "Ik denk dat ik hier niet meer nodig ben. Ik voel me compleet overbodig." Ze keek Sisi vragend aan.

"Je mag best blijven," lachte Sisi.

"Nee joh," zei Leyla meteen, "ik wil juist dat je plezier hebt." Ze

grijnsde en keek Javier indringend aan. “Als je haar pijn doet, krijg je met mij te maken.”

“Ze is veilig bij mij,” antwoordde Javier rustig. “Ik zou haar nooit pijn doen.”

“Dat hoop ik,” zei Leyla, waarna ze zich omdraaide en wegliep.

Sisi en Javier bleven achter, terwijl de kermis om hen heen doorging. Even leek de wereld stil te staan.

Javier liep naar een kraam en kocht een suikerspin. Hij scheurde er een stukje af en hield het naar haar toe.

Sisi pakte het aan en hun vingers raakten elkaar weer, dit keer iets langer. “Wil je een geheim weten?” vroeg ze.

“Vertel,” antwoordde Javier.

“Ik houd eigenlijk niet zo van suikerspin,” bekende Sisi met een klein lachje.

Javier lachte zacht. “Wat wil je dan liever?”

“Poffertjes,” zei Sisi.

“Dan halen we poffertjes,” zei Javier. Even later kwam hij terug met twee bakjes en gaf er een aan haar, terwijl hij haar aankeek. “Klaar voor onze eerste date?”

Sisi keek hem aan en voelde haar hart sneller kloppen. Diep vanbinnen wist ze dat dit een nieuw begin was. “Ja,” zei ze zacht, “ik ben klaar voor onze eerste date.”

Even later keek ze op haar telefoon en zag dat het al laat was. Ze stuurde snel een berichtje naar de oppas.

Javier keek haar aan. “Geef me je nummer en stuur me je adres,” zei hij. “Dan haal ik je morgen rond twaalf uur op. Zal ik je nu naar huis brengen?”

“Geef me je telefoon even,” zei Sisi. “Dan zet ik mijn nummer erin.” Ze pakte zijn telefoon en voerde met trillende vingers haar nummer in.